II. Guilhelmi Musgrave *Regiæ Societatis Socii, de* Britannia *quondam pœne Insula,* *DISSERTATIO.*

CUM *Belgium* nostrum a *Britannico* adluitur Oceano, illo latere Insulæ hujus triquetræ, quod est ex adverso *Galliæ*; visum mihi fuit, priusquam id describere conarer, antiquam & diu agitatam movere quæstionem, de *Britanniæ* cum *Gallia* conjunctione, &, an revera unquam esset, exquirere.

PRIMUM igitur, posita Chersoneso *Britannica*, utrum exedi potuerit: Deinde, utrum exesa fuerit, edisseram.

DE priori propterea dicendum, quod a docto & magni nominis Viro, *Vossiorum* altero, strenue negatum sit, unquam, ubi hodie Fretum est, fuisse Chersonesum: & quidem ideo negatum, quoniam, illo sentiente, nihil ei deterendæ dividendæque par inveniatur. Ut *Taprobanam* (Insulam *Ceylon*) a vicina continente non avelli probet Vir Clariss. [*Otio* (a), inquit, *abundant, qui istiusmodi* Ægyptiorum *fabellis, jam millies productis, totiesq; recoctis, aurem commodant. Quam constans & tenoris sui observans sit rerum natura, patet e Bosporis, omnibusque omnium terrarum Fretis. Iis cum præcipue Marium & ipsius Oceani vis semper incubuerit, eadem tamen ubique a tot annorum millibus & ab ipso, ut verisimile est, rerum exordio, servaret intervalla. Currant licet, ac recurrant Undæ, allatrent undequaque Fluctus, fortius est Elementum quod re-*

(a) In Notis ad Melam.

 sistit

ſiſtit, quam quod oppugnat. Exeſi Scopuli, ac vaſta maris antra, ſatis ubique oſtendunt, quantum Oceani impetus lapſu ſeculorum poſſit efficere: verum hæc ipſa quoque, quid non poſſit efficere Oceanus, multo clarius oſtendunt.]

Hæc *Iſaacus.*

UT diſputationem ea de re ingrediar, Vir hic Clariſſ. Naturæ, nec qua agit illa nec qua patitur, ſtatum ac conditionem, ex omni parte, ſic, ut eſt revera, animo ſatis advertiſſe videtur. Cum non de *Taprobanæ* ſolum Freto commentatur, ſed de Fretis in univerſum, & quidem Argumento *a conſtante & tenoris ſui obſervante rerum natura* accepto, videamus quam hæc cum Oceanis & Freto noſtris conveniant, & in iis quam conſtanter agat Natura.

OCEANI *Britannici*, prout nunc dierum eſt, cum latitudo tum profunditas inveſtiganda, ut ex iis de priſco ſeu Freto, ſive Sinu, poſſimus ſententiam ferre. Ut autem eas comperiamus, adeunda eſt Tabula *Halleiana*, ſui generis omnium accuratiſſima, ex juſſu Regis *Guilhelmi* ejus nominis Tertii conſtructa. Ea docemur, in Oceano *Britannico*, ubi Terrarum hiatus, hac illac ampliſſimus eſt, a veterum *Ocrino* (*Lizard-Point*) ad Inſulam ei oppoſitam *Uſhant*, unum eſſe gradum cum ſemiſſe, id eſt Leucas quaſi triginta, ſive milliaria 90. Hinc Oceanus ſe in oriente parum adducit, at multo magis ubi Promontorium in eum procurrit *Normannicum*: ibi enim eſt dimidio adductior; cum inter *Peverel-Point*, & *Cap. de Hague* e regione ſita, Leucarum *Anglicarum* quaſi 16 diſtantia ſit. Tunc ſe iterum effundit, ubi *Sequanam* recipit: at brevi in arctum agitur, inter *Beachy-Head* & *Cape St. Vallery*. Dein paulatim anguſtior, faſtigiat ſe molliter, uſque dum in Fretum contrahitur, inter *Neſs Anglorum*, & *Gallorum Blackneſs*, non amplius octo Leucis, id eſt 24 milliaribus patens. Terræ

tunc

tunc aperiuntur longe lateque vastissime, & spatium Mari faciunt *Germanico*.

HÆ sunt Oceani Fretique *Britannici* diversæ latitudines; quibus apparet, eas, si non continuo, tamen adeo rara tamque exigua cum ampliatione minui, ut argumento nostro nihil inde queat derogari. Ita enim Oceanus contrahitur, ut qui initio, seu Faucibus ejus *Britannicis*, Leucas triginta, sive Milliaria prærerpropter nonaginta latus sit, post Leucas 153 circiter, sive Milliaria 460, (quæ hujus Oceani longitudo est) ad 24 milliaria contrahatur; id est ad primæ latitudinis partem quasi quartam.

PROFUNDA hujus Oceani altero jam loco sunt expiscanda, & quidem optime beneficio ejusdem Tabulæ. In ea dividitur Oceanus *Britannicus* una cum Freto, in Columellas numero decem, oblongas. Harum singulæ latera sunt ex circulis Meridianis accepta; quæ cum in plano ducta sint, videntur esse recta. Columellæ terminantur adversis *Galliæ Britanniæque* litoribus: hoc est, Lineis huc illuc curvatis in litorum morem.

INCIPIAMUS a prima in occidente, quæ & longissima Columella est: & (præmisso, quod *Hiberniam* & *Galliam* inter, Oceanus orgyias altus sit in locis compluribus octoginta; uti paulo ulterius in aperto Mari, 100, 120, 140) notandæ sunt in prima Columella *profunditates* omnium altissimæ; quæ decies exploratæ se habent, ut 58, 66, 63, 65, 58, 65, 68, 60, 60, 60. quæ *profunditatum* Summæ faciunt 623 orgyias. Eæ per decem, i. e. *profunditatum* numerum, divisæ, mediam earum *profunditatem* ostendunt esse 62.

IN Columella altera, decem altissimarum media *profunditas*, simili modo investigata, est orgyiæ 51. In tertia 51. In quarta 40. In quinta 43. In sexta 40. In septima 36. In octava 37. In nona 33. Post nonam Columellam, cum Oceanus in lævam flectitur, &

obliquus in Fretum deſinit, accipiam illud ut Terris interjacet, in *Britannia* locis appellatis *South-Foreland* & *Haſtings*, in *Gallia St. Valery* & *Eſtaples* incluſum. Hic *profunditatum* decem media eſt 30. In Freto anguſtiſſimo 16: quæ ad profunditatem mediam in prima Columella, eſt, ut 16 ad 62; id eſt, ut 1 ad 4 fere; & ad altiſſimam profunditatem *Galliam* inter *Hiberniamque*, ut 16 ad 80, i. e. ut 1 ad 5: ad altiſſimam in aperto Mari, ut 16 ad 140; i. e. ut 1 ad 9 fere

QUA proportione minuitur altitudo Maris, ea creſcit Terræ Mari ſubjectæ acclivitas; & eſt illi in *ratione inverſa*: quæ utique propoſitio, ſi non ex omni parte vera, (propter orbis figuram minime rotundam) tamen adeo veræ proxima eſt, ut argumentationi noſtræ ſufficiat. Eſt ergo Terra, in Freto noſtro anguſtiſſimo undis ſubjecta, quam in Oceani *Britannici* faucibus, orgyias 46, id eſt pedes 276 altior; & quam Terra, *Galliam Hiberniamque* inter, Oceano ſubjecta, orgyias 64, ſive pedes 384 altior; & quam Terra, aperto Mari ſubjecta, 124 orgyias, ſive pedes 744 altior. Vide quanta ſit Terræ ab alto Mari ad Fretum acclivitas; eaque ut ex calculo prædicto patet, fere continua. Hæc eſt Oceani *Britannici*, tam in illius Latitudine, quam Profunditate contractio.

AGE, nunc tendamus ultra, velis expanſis, in Oceanum *Germanicum*: Hic Mare ſubito patentius, ſic, ut etiam profundius: quod inter Promontoria *North-foreland*, *Orfordneſs*, Oppida *Caletum* & *Oſtendam* interfluit, decem maximas habet menſuras, quarum media 24 Orgyias cum $\frac{4}{5}$ continet: quod inter *Orfordneſs*, & *Yarmouth*, *Texellam* & *Oſtendam* eſt, maximas decem menſuras habet, quarum media 25 Orgyias cum $\frac{1}{5}$. Quicquid ultra eſt, Terris, hinc ad occidentem, illinc ad orientem ſe retrahentibus, vaſtiſſimus eſt Oceanus, in quo menſuræ ſunt ab orgyiis 45 ad 50 numero quamplurimæ.

HÆC

HÆC a Freto *Britannico* tam in oriente, quam occidente Terræ declivitas (quæ a Maris altitudine utrobique aucta patefit) omnino probat, *in ipso Freto jugum esse Terræ excelsum, acutum*; quod cum hodie non multum infra Maris superficiem esse reperiatur, olim se emergere, hoc est *Cherronesum olim hic fuisse, monstrat.*

ALIA sunt duo, quæ cum in hac re momenti sint immensi, tenore tum minus certo, & natura minus sunt constanti; quandoquidem a Maris motu & ventis accepta. In refluxu Maris Aquæ nunc quiescentes incubant arenæ; nunc eam molliter præterlabuntur. In æstu mitiori, Litus & ima Rupium blandissime lambunt, tenerrime osculantur. Fervente vero æstu, res omnino alia est: Aquarum Fremitus auditur, Fluctus cernuntur, & se non parum attollunt. Nihilominus sine multa strage, terrisve aliquot annorum millibus exesis, hæc omnia posse fieri, cum *Vossio*, cogitandum est.

SIN æstuanti Mari, quod altero loco dicendum est, Ventus superveniat (*Flat* autem *Ventus sic, ut vult*, & quis ei tempus statuerit, aut modum imposuerit?) papæ! quoti, quantique Fluctus advolvuntur! *Alpes* existimare licet Crystallinos, nisi quod cito diffluant. Montem enim Mons invadit, detrudit, discutit; tantisper ejus spoliis adauctus, dum in cœlum altissimus exurgit Aquæ Mons. Tanta vis Aquarum ex Oceano occidentali in *Britannicum* immittetur, & tanto impetu, quantus in universo Terrarum orbe rarus inveniatur; imo quantus ab ipso rerum initio rarissime. Oceani *Britannici* tum brevia, tum angustiæ, continuo pœne (quod ostensum est) crescentes, faciunt, ut Aquæ sic impulsæ mirum in modum eleventur, & in Isthmum (quem argumenti gratia fuisse damus) arietent, ita ut ab iis Isthmum exundari, deteri, ablui; sicque Insulam fieri *Britanniam* non videatur ἀδυνάτων ἕν; verum e contrario factu probabile. Quantæ Ventorum, at præcipue

Ze-

Zephyri Cauriq; virtutes sint, in cogendo impellendoq; hoc Oceano *Britannico*, paucis expendam, a Doctissimo viro *Rad. Bohun*, (*Novi* olim *Collegii* Socio, qui *de Ventis* omnium eruditissime scripsit) hac in re adjutus.

ETIAMSI Zephyrus a Poetis *vitam rebus ferre* dicatur.

——ejusque tepentibus auris
Laxent Arva Sinus; ——

interdum ita fit, ut

—— *Euriq; Zephyriq; tonet domus* ; & ut
— *Zephyro multæ turbentur arenæ.*

Adeo sævus, horribilis, iracundus sæpe Zephyrus, Vires in Oceano, qui *Europam* & *Americam* vastus interjacet, acquirens, & in amplissimo hocce campo recensens, vix concipi potest, quanto *Britanniæ Galliæque* oras impetu invadat. Exploratissimum enim est, in hasce oras eum communiter anni plus dimidio flare, (quod jam olim a *Julio Cæsare* notatum) & flatu eas sævissime verberare: maxime autumno, a quo sumunt originem Tempestates Idiomate nostro dictæ [*Michaelmass-Storms*] eumq; adeo interdum sævire, ut si cum æstu fervente jungi Ventus hic acciderit, tam Oceanus *Britannicus*, quam Fretum *Sabrinianum* immane quantum augeantur. *Sabrina* vastissime turget. *Uzella* longe lateque *Somersettensem* Agrum exundat. Mirum ab hisce Cataclysmis quantum mea patria perpessa est. Continuatur æstus ad usque *Tewkesbury*, id est milliaria magis ducenta. Apud *Chepstow* Aqua pedes interdum octoginta assurgit. Idem fere dicendum de Oceano *Britannico*, Venti ejusdem viribus elato: nisi quod hic, Chersoneso jam effracta, liberius Aquæ moveantur, non adeo sistantur, non tantum eleventur; quæ utique Aquarum libertas ante Chersonesum abruptam, nequaquam adeo magna esse potuit.

HAC

HAC igitur de cauſa [*Zephyro* nempe, *Cauro*, ſive alio Ventorum aliquo, Maris æſtui ſuperveniente] Oceani *Britannici* Undam in Iſthmum validiſſime impingi, & ab illis primum ejus ſuperficiem, quæ ex Silice & Calce (prout hodie Terræ e regione oppoſitæ) conſtabant, ablui; deinde Iſthmi quod reliquum erat, ſpatio bis mille annorum & eo amplius, Aquæ fluxu refluxuq; ad 16 orgyias, quæ hodierna Freti hujus (quod diximus) altitudo eſt, atteri credibile, veriſimile eſt,

TANTUM abeſt, ut *Voſſio*, Fretorum perpetuitatem a naturæ in operibus ſuis *conſtantia* tenoreque eodem arguenti, fidem habeamus, ut e contrario Fretum hocce noſtrum illius *inconſtantiæ* deberi, lubens agnoſcerem. Vir ille clariſſimus, naturæ uſitatum agendi modum unice reſpiciens, *extraordinarium prætermiſit*; qui tamen, in raris hujuſmodi effectis, potiſſime videtur reſpiciendus. In Freto *Siculo* conſiderando, ejuſque diducendi modo inveſtigando, quis Ignis ſubterranei ſupra modum erumpentis, tamquam Cauſæ hac in re probabilis, non meminerit? niſi iſtam *Catanenſium* ἀτοπίαν conſecutus, qui (tradente *Alphonſo* † *Borello*) poſt Eruptionem *Ætnæ* diu intermiſſam, Ignem ejus immodicum ne ſemel quidem unquam fuiſſe, ſatis inſulſe putavere. Ut Vento nihil inconſtantius, ſic ad Fretum hoc aperiendum (poſito cauſarum apparatu cætero) nihil conducibilius: & cum eo res deducta eſt, *fortius elementum eſſe quod oppugnat, quam quod reſiſtit*, (aliter quam *Voſſius* ſtatuit) omnino probabile mihi videtur. *Salmaſium* ille, Virum & candidum & doctum convellit, quod de Navibus abſque Coſtis & Interamentis, ita ſcripſit, ac ſi in *Burgundia* manſiſſet, nec quid rei Navis aut Mare foret, intellexiſſet. Nequeo ſatis *Iſaacum* mirari, quod *de Mari & Ventis* ſcriptor luculentus, horum vires in Mari

† In Libro de *Incendiis Ætnæ* p. 117.

tur-

turbando agitandoque, in terris obruendis abrumpendisq; prorsus omitteret; atque adeo quod *Batavus* omitteret: ea scil. Regione oriundus, quæ Mari & Vento tam obnoxia.

NON alienum erit hic Inundationum aliquot exempla, uti revera fuere, in medium proferre; quibus abunde patet, Terræ faciem frequenter obrui, & ab iis non parum mutari. Hic autem nihil necesse est, ut *Helicen* & *Burin*, *Achaiæ* Urbes adeamus: de quibus tamquam magnarum Inundationum argumentis, (1) *Ovidius*, & diu ante illum (2) *Aristoteles*. Gravissimas fuisse Oceani nostri, tam *Germanici* quam *Britannici*, satis ostendunt Historici Geographique.

IN *Zeelandia* (3) Insulæ undecem, & in iis Oppida & Pagi (quorum hodie summitates aliquæ, refluxu Maris in conspectum veniunt) numero ter centum (4) obruebantur.

ANNO 1014. [*Mare Litus egreditur III. Cal. Octob. & in* Anglia *Villas quamplurimas innumerabilemque populi multitudinem summersit.*] (5) *Simeonis Dunelmensis* Historia de Gestis Regum *Anglorum*. De hac, ut opinor, Inundatione videatur etiam Chronicon *Joh. Brompton* (6).

ANNO 1099. [*Tertio Non. Novemb. mare Litus egreditur, & villas & homines quamplures, Boves & Oves innumeras demersit*] *Sim. Dunelmensis* (7) Historia.

A D. 1176 [*Mare extra fines in* Anglia *erumpens multos in* Hollandia *homines & pecora absorbuit, & quasi*

(1) Invenies sub Aquis, & adhuc ostendere nautæ
Inclinata solent cum mœnibus oppida versis.

1 *Metam. Lib.* 15.

(2) Τὰ δὲ ἀνάλογον συμπίπτει τούτοις καὶ ἐν θαλάσσῃ. Χάσματά γὰρ γίνεται θαλάσσης καὶ ἀναχωρήματα πολλάκις, καὶ κυμάτων ἐπιδρομαὶ, ποτὲ μὲν ἀντανακοπὴν ἔχουσαι ποτὲ δὲ πρόωσιν μόνην, ὥσπερ ἱστορεῖται περὶ Ἑλίκην τε καὶ Βοῦραν. *Arist.* de Mundo. (3) *Heylin's* Geogr. L. 2. In Belgio. (4) *Laet.* Descriptione Belgii, pag. 124. (5) Apud Historiæ *Anglicanæ* Scriptores X. pag. 171. (6) Apud eosdem, pag. 892. (7) Pag. 224.

post

post biduum furore sedato in semet ipsum rediit.] Chronicon *Johannis Brompton.* (8)

INSOLITAM maris inflationem & commotionem Anno D. 1250. factam, tradit *Matthæus* (9) *Parisiensis.* [*Unde Mare perturbatum fines solitos pertransiens, tam horribilem mugitum cum fremitu edidit, ut per remota Terræ spatia, non sine stupore audientium, reboaret. Visum est etiam sub opaca nocte ipsum Fretum quasi accensum ardere, & Fluctus Fluctibus conglomeratos dimicare. Apud* Winchelese *plusquam* 300 *domus cum quibusdam Ecclesiis per Maris violentum ascensum sunt submersæ.*]

ANNO 1251. inquit idem (10) *Matthæus* [*In* Frigia (*quæ* Friselandia *appellatur*) *Aqua Diluvium fecit particulare, occupans Terræ illius spatium itineris circiter septem dierum. Post* 40 *dies ille damnosus Fluctus in locum suum remeavit.*]

ANNO 1286. [*Ingruente fortissimo Vento, flante de partibus Orientis, qui & Eurus dicitur, & fluxu Maris super provinciam* Hollandiæ *terribiliter invalescente, prævaluerunt Aquæ Maris, adeo ut Fossata, quæ Terram ipsam & Mare disterminant, inopinatius quam credi poterat, transgrederentur; posuitque Terram fructiferam in salsuginem tam repentinus Maris impetus; qui per indigenas nullatenus poterat obviari: & maxima pars S.* Botolfi *submersa, hominumque & pecudum inæstimabilis periit multitudo.*] Ita Chronicon *Tho.* (11) *Wikes.*

DE *Hollandiæ* Inundatione sic *Hadrianus Junius* (12) in *Bataviæ* Historia [*Quadringentis abhinc annis inaudita* illa *Inundatione quæ universam* Hollandiæ *faciem longe lateque operuit, obstructo fluminis* (Rheni) *cursu, steriles arenarum colles Litus occuparunt, Mare, Terras, ipsamque Litoris oram attrivit.*]

---

(8) pag. 1117. (9) Pag. 535. Ed. *Watsiana.* (10) Pag. 549.
(11) Pag. 114. (12) Pag. 196.

ANNO 1404. quo beatissimus noster *Wiccamus* obiit, [*Tanta repente ruptis limitibus irrupit Aquarum influentia in Cantio, quanta nunquam fuerat illic ante visa, qua submersa sunt animalia numero & pretio excessivo: nec solummodo deflevit* Anglia *damna talia, sed ut fertur,* Selandia, Flandria & Hollandia, *per Undarum excrementa, innumerabilia sensit dispendia eo anno.*] Hypodigmate *Neustriæ* per *Tho.* (13) *Walsingham.*

[REGNANTE Edwardo I. *cum Oceanus ventorum violentia exasperatus, hunc* (Cantii) *tractum operuisset, lateq; hominum, pecorum ædificiorumque stragem dedisset, &* Bromhill *viculo frequente pessundato, etiam* Rother, *qui hic prius se in Oceanum exoneravit, alveo emovit, ostiumque obstruxit, novo in Mare aditu compendio per* Rhiam *aperto.*] *Camdenus* in *Britanniæ Cantio.*

QUID quod *Tungros,* oppidulum *Leodiense,* a Mari pene centum milliaria jam remotum, Mare quondam adluere opinati sunt Viri doctissimi, argumento non uno persuasi (14).

NEQUE nostra ætas caruit hujusmodi Exundationibus: Narrant Novellæ *Feb.* 27. 1713. in *Essexia,* plura Terræ jugerum millia, per milliaria aliquot, inter *Barking* & *Purfleet,* eversis obstaculis, Maris influxu obrui.

HÆC de Oceani *Germanici* exundationibus: *Britannici* nostri, & *Sabrinæ,* neque pauciores, neque minores sunt. Enimvero vidimus ætate nostra Isthmum, uno eodemque *Pedredi* fluxu & refluxu (Terræ superficie prius ab Agricolis semota) dilui, fluviumque veteri cursu relicto novum acquirere: hoc, inquam, unico fluvii istius æstu factum vidimus, nullo auxilium præbente vel Undas adigente Vento.

---

(13) Pag. 564. Ed. *Francofurt.* MDCIII. (14) *Verstegan's* Antiquities, pag. 102. *Ray's* Physico-Theological Discourses, 1693. pag. 169.

SA-

SABRINÆ fluminis impulſu fieri probabile eſt Exundationem illam, qua in Agro *Monumetenſi*, Parœciæ No. 26. A. D. 1607. menſe *Januario* Aquâ obruerentur: Cujus eodem Anno publicata fuit (15) Hiſtoriola.

JOHANNE rerum *Anglicarum* potito [*Subita & improviſa Aquarum Inundatio pluribus in locis per* Angliam *facta eſt, unde plures homines ſubmerſi ſunt, & domus everſæ, maxime apud* Exceſtre *& Sanctum* Ivonem] Imagines Hiſtoriarum Autore (16) *Radulfo* de *Diceto*. [Poſt diutinam malaciam, mare *Vergivium*, adeo per totam hyemem, regnante tunc *Henrico* ſecundo, tempeſtatibus agitabatur, ut toto illo temporis ſpatio, Navicula nulla ad *Hiberniam* adpulſa, de reliquo terrarum orbe nihil apud eam inauditum. Terror hinc univerſus, tamquam malo impendente quodam gravi, de cælis miſſo. Arenarum aggeres, in Auſtrali *Cambria*, quaſi Cataclyſmo abluebantur, Litora ſubvertebantur] *Giraldi Cambrenſis* (17) *Hibernia* expugnata.

AT ô quam terribilis illa tempeſtas, qua, Maris Undam in Oceanum *Britannicum* impellente *Africo*, ita ille turgebat, ut Pharos illa celeberrima, *Eddiſtone* appellata, quæ fuit e regione *Plimuthæ*, tamquam in contemptum *Æoli Neptunique* fabricata, quaſi ludibrio habita ſimul cum ædificatore dirueretur. Cujus utique tempeſtatis in hoc noſtro Oceano ſi non eadem vis & poteſtas eſſe videatur, atque illarum in prædictis Oceani *Germanici* Exundationibus, propter majorem ab hiſce ſtragem & damnum in *Hollandia Zeelandiaq*; factam; Litoribus hoc noſtris rupibus munitis, quæ & duriores & altiores quam apud *Batavos* ſunt, deberi judico.

TEMPESTATES (ut argumentum hoc confiſciam) quæ in Oceanis *Germanico* & *Britannico*, noſtra

(15) *Lamentable News from* Monmouthſhire. (16) Pag. 710.
(17) Cap. XXXV.

& patrum memoria sæviere, & de quibus omnino constat, adeo fuere turbulentæ, ut si earum aliquæ in Chersonesum, ad hosce dies usque manentem, recta fuissent collineatæ, nullus (ut opinor) esset dubitandi locus, quin a tanta vi auferretur Isthmus: & tot annorum sæculis, quot illico dicentur, revera hoc accidisse nequaquam improbabile videtur.

SIN ex *Americâ* turbo maris æstui superveniat, mare, cœlum, omnia miscens, omnia confundens, ac si naturæ instaret dissolutio, (posse vero hæc concurrere nemo sanæ mentis ibit inficias) En causam huic negotio parem!

ALTERUM hujus Dissertationis membrum jam aggrediamur, & speciatim inquiramus, utrum exesa fuerit revera hæc Chersonesus; annon. Si de ejus dividendæ modo, qui fieri posset, conveniat, magna inde lux emanabit, unde argumenta, quæ a Viris doctis passim afferuntur, ad divisionis hujus probabilitatem arguendam, egregie confirmabuntur: præmisso nempe (quod hactenus fuit desideratum) Vento, ejusque in elidendo hoc Isthmo virtute omnium causarum maxima, tantoque negotio (cum cæteris) pari Horum ego argumentorum nonnulla persequar; sed leviter tangam, utpote ab aliis fusius antehac tractata.

PRIMO. Terræ jugum illud notabile, quod Freto subjicitur, & de quo supra; quid aliud sibi vult, quam quod eo loci Terra olim multo altior esset; at Maris per aliquot annorum millia reciprocationibus, ad eum in quo nunc est statum abluta & detrita? Præcipue, si advertamus Regulam hanc constantem & perpetuæ veritatis esse, *Maris* scil. *imum, quo magis Oceano præterlabente tritum, (quantum patitur ejus durities) eo magis planum & æquale reddi.*

QUID deinde Rupes in Freti Litoribus oppositis, sive Montes prærupti, albi, ex eadem materia, Calce nimirum & silice compositi, ad sex utrobique milliaria,

sibi

ſibi invicem, tamquam Teſſeræ reſpondentes; quid, inquam, volunt, niſi olim interfringi ſe, & ablutione Terræ interpoſitæ diſrumpi?

TERTIUM, apprime convenit cum iſthac Cherſoneſi *Britannicæ* opinione, tractus illius, qui hodie *Rümney Marſh* appellatur, ratio & ingenium. Durante enim Iſthmo, cum Oceani fluxus eo tamquam obice ſiſteretur, æſtuare eum neceſſe erat, atque adeo Terram illam *Rumneienſem*, utpote planam & humilem in propinquo exundare. Hoc oſtendunt Oceani *Britannici* Fluxus, hodieque hac planitie altiores, aggere fortiſſimo & magnis ſumtibus aſpulſi: Dentes item oſtendunt, atque Oſſa, ſive Hippopotami ſive alius cujuſdam marini animalis (18), anno 1668, *Charthami* altitudine pedum 17, dum puteus aperiretur, eruta: at luce clarius oſtendit Anchora, non ita pridem ex alto loca hæc circiter effoſſa. Perrupto autem Iſthmo obiceque jam remoto, Oceani unda ſubſidit, a Terra illa receſſit, in alveum ſe contraxit; unde quæ olim Æſtuarium, hodie Planities, longa viginti milliaria, lata octo, eaque fertiliſſima bobus ſaginandis aptiſſima reperitur.

NOVISSIME, fac Cherſoneſum olim fuiſſe, Lupos, aliaque animalia, generi humano inimica, poſſe huc migrare, conceptu facillimum eſt: at ſi illa non fuit, navigiis ea, tamquam ad tuendas & conſervandas eorum ſpecies, advehi, ſtulte cogitabimus?

NEQUE me moratur, quod nulla ſive *Latinorum*, ſive *Græcorum*, ſive alius cujuſvis populi Hiſtoria Cherſoneſi hujus abruptæ mentionem feciſſe perhibeatur, (quamvis hoc nequaquam ex omni parte verum:) Dic ſodes, Hiſtoriæ quam brevis ſit ætas, ſi ad ætatem mundi comparetur. A rerum initio ad primam, quæ

(18) Vide Clariſſ. *Somneri* Diatribam *Chartham-News* appellatum: Actorum Philoſoph. *No* 272. Et Clariſſ. *Walliſii* de hac Cherſoneſo Diſſertationem. Act. Phil. *No*. 275.

nunc

nunc exſtat (i. e. *Herodoti*) Hiſtoriam, 3500 circiter anni ſunt; & a *Noæ* Diluvio, 1800. At tam immenſo temporis ſpatio (quod ſupra innuimus) quæ Cauſarum accidere poſſint συζυγίαι; quæque ex iis in orbe noſtro fieri mutationes, nemo tam cito ſtatuere debebit.

DIXI *hoc nequaquam ex omni parte verum:* quid enim planius illo *Virgilii*,

— *Penitus toto diviſos orbe* Britannos.

[*Nonne putatis,* (inquit eruditiſſimus & Antiquitatum *Britannicarum* ſcientiſſimus (19) *Joh. Twinus*) *vocabulum* [diviſos] *habere eam vim ut ſignificat abſciſſionem alicujus ab aliquo? Et Auctorem mire gnarum ſignificationis fuiſſe, & rerum antiquarum maxime peritum, & bene memorem ſui?* Ad hæc verba Servius [*Quia olim juncta fuit Orbi* Britannia.] Nihil clarius eſſe poteſt ad demonſtrandum iſthmi hujus diviſionem veteribus fuiſſe notam. Ut omnino fruſtra eſſe *Voſſius*, & nimio plus ὑποθέσει δουλεύειν exiſtimetur, cum in Fabellis *Ægyptiacis* (quo nempe ſuæ opinioni habeatur honos) eam poni voluerit

CONCLUDIMUS ergo e prædictis ſimul acceptis, *Britanniam non jam inde ab initio fuiſſe Inſulam, ſed ex Pæne-Inſula factam: idque ut videtur, a Vento e ſævioribus aliquo, cum Maris æſtu concurrente & Iſthmum perrumpente.*

---

(19) De rebus *Albionicis*, pag. 22.